

Records d'una ciutat desapareguda

Josep Maria Huertas Claveria i Guillem Huertas presenten 'La Barcelona desapareguda' (Angle Editorial), una mirada fotogràfica i documental de tot allò que formava part de la quotidianitat de la ciutat en el darrer segle i que avui ben pocs recorden.

Un llibre de gran format, *La Barcelona desapareguda*, és l'ocasió per fer un cop d'ull a l'arquitectura, el lleure, la vida social i els oficis del segle passat, a la capital catalana.

Josep Maria Huertas Claveria, periodista veterà i un dels millors coneixedors de la història dels barris i carrers de Barcelona, i el seu fill Guillem Huertas Aiguaviva, que treballa en cinema i fotografia, han fet un recull de textos i imatges que ens permeten rescatar de l'oblit no només l'arquitectura desapareguda sinó també tots els elements que formaven part de la vida quotidiana dels barcelonins i que els llibres d'història no recullen.

Transformació del paisatge urbà.

El llibre es divideix en capítols que mostren la transformació del paisatge urbà amb escenes que ens semblen insòlites avui. Les de dones fent la bugada en una riera a la Gran Via, camps, masies, les barraques del Somorrostro i com el modernisme, avui tan valorat i reclam de visitants d'arreu del món, va ser eliminat dels carrers de Barcelona. El llibre ens mostra una fotografia de la casa d'Avel·lí Trinxet, una preciosa obra del 1904 de Puig i Cadafalch que va ser enderrocada del carrer Còrsega el 1967 tot i les queixes ciutadanes.

El repàs en imatges a la vida social del segle passat és tota una troballa, ja que ens situem en una fase inicial de la fotografia, i la vida quotidiana no es

considerava prou rellevant per ser enregistrada.

Oficis desapareguts. El canvi de les necessitats socials i els avenços tecnològics sempre han portat la creació de nous oficis i la desaparició d'altres. En un passeig pels carrers de la "Barcelona desapareguda" ens trobem amb la tradicional vaqueria, on s'enviava els nens a comprar la llet, l'aiguader empenyent el seu carro a la plaça del Pedró un dia de 1910, el venedor ambulat d'escombres, una reunió de curiosos al voltant de pianista de l'orgue net al qual cauen algunes monedes, l'home que recorre el barri de Sant Pere venent barres de gel (quan encara les neveres de les cases humils no eren elèctriques), el barber afaitant un client a la vorera d'un carrer de la Barceloneta i els escriptors o memorialistes del palau de la Virreina que per una modesta quantitat ajudaven a escriure el que fos.

El mèrit d'aquest llibre és que no es limita a retratar la transformació física de Barcelona durant un segle sinó a mostrar i documentar, amb comentaris planers i plens d'afecte, com ha canviat la vida dels barcelonins en tots els seus àmbits. Una realitat, exportable a la resta del país, d'uns temps en què l'anomenada cultura de l'oci era incomprendible per als nens que jugaven al carrer i només el tramvia els molestava de tant en tant.

Aitana Fuertes